

[Indenrigsministeren.]

hold, baade af økonomisk og anden Art, har vi i Regeringen ment, at det ikke vilde være heldigt, om man nu aabnede Adgang til Opsigelse i al Almindelighed af de indgaaede Lejemaal. Lovforslagets Hovedbestemmelse gaar derfor ud paa at forlænge den nævnte Frist til 1. April 1942, saa at inden den Tid kan Lejemaal angaaende Lejligheder, som var udlejede 1. Spetember 1939, ikke opsiges.

Ved Siden af denne Ændring har man ment det hensigtsmæssigt at foretage forskellige andre, mindre Ændringer i den bestaaende Lovgivning. Jeg skal ikke her gaa ind paa Enkeltheder, idet jeg i saa Henseende kan henvise dels til Forslaget, som det oprindeligt blev fremsat, dels til Behandlingen i Folketinget. Jeg skal ved denne Lejlighed blot nævne nogle af de mest betydningsfulde af disse andre Ændringer.

§ 4, Stk. 1, indeholder en Bestemmelse om, at hvis man ved Indgaaelse af nyt Lejemaal skal kunne kræve højere Leje, skal det ganske vist fremdeles være saaledes, at Lejen skal være lavere end for tilsvarende Lejligheder i Ejendommen og Kvarteret; men nogle stærke Udtryk som „ikke uvæsentlig lavere“ og „usædvanlig lav“ er efter Ønske fra Folketingsudvalget taget ud. Det oprindeligt af mig fremsatte Forslag indeholdt paa disse Punkter ikke nogen Ændring.

I § 4, Stk. 2, er der foretaget en Ændring, der gaar ud paa, at hvis en Udlejer giver Lejeren en udvidet Brugsret, skal han kunne kræve en rimelig Forhøjelse af Lejen. Om Forhøjelsen er rimelig, afgøres af Kommunalbestyrelsen i vedkommende Kommune.

§ 5 drejer sig om Adgangen til at opsiges urolige Lejere og Lejere, der ikke optræder paa tilbørlig Maade. Saadanne Lejere kan ogsaa ifølge den nugældende Lov opsiges trods Lovens øvrige Bestemmelser, men da det siges at have voldt visse Vanskeligheder at føre et virkelig processuelt Bevis i saa Henseende, er der nu indføjet den Bestemmelse, at Udlejeren skal kunne nøjes med at sandsynliggøre, at den paagældende Lejers Forhold er af den omhandlede Natur. Det bliver her i København Boligretten, der skal træffe Afgørelsen. Dog skal Lejere, som paa den Maade bliver opsagt, have den almindelige i Kontrakten fastsatte Opsigelsesfrist, og Udlejeren kan ikke i det Lejemaal, som følger umiddelbart derefter, kræve en højere Leje end den, han har oppebaaret af den opsagte Lejer.

I § 7 bestemmes det angaaende Beta-

ling for Brændsel, at Udlejeren skal betale de første 15 pCt. af en Stigning i Brændselsprisen. Dette har man i Folketingsudvalget sat ned til 10 pCt. I § 9 er paa tilsvarende Maade 20 pCt. efter Indstilling af Folketingsudvalget nedsat til 10 pCt.

§ 13 har efter Behandlingen i Folketingsudvalget faaet følgende Affattelse:

„Saafremt Lejerne i en Ejendommen ifølge Lejeaftalen eller Reglerne i nærværende Lovs §§ 7 og 9 skal betale Bidrag til Ejendommens Opvarmning og Forsyning med varmt Vand i Forhold til Brændselsforbruget, kan Udlejeren, saafremt Flertallet af Lejerne samtykker deri, ved en Varmeperiodes Begyndelse forlange, at Fordelingen af Bidragene fra samtlige Lejere fremtidig skal ske i Forhold til en Varmemaalers Udvisende.“ Udlejeren faar altsaa Ret til at opsætte Varmemaalere, og Udgiften ved denne Foranstaltning skal for de to Trediedels Vedkommende bæres af Lejerne, for den ene Trediedels Vedkommende af Ejeren. Lejernes Betaling skal ske i Løbet af 7 Aar.

Det er stort set de Ændringer, der er indført. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til en velvillig og ekstraordinær hurtig Behandling, idet Loven helst skulde træde i Kraft inden 1. April, da den gamle Bestemmelse om, at Lejemaal ikke kan opsiges, udløber til den Tid, og da det utvivlsomt vilde virke uheldigt, om der skulde blive selv en kortere Tid, hvor der var Mulighed for Opsigelse.

Bender: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag, der først og fremmest forlænger den hidtil gældende Bestemmelse om Lejemaals Uopsigelighed fra Udlejerens Side til tidligst 1. April 1942 med de i Forslaget indeholdte Undtagelser. Det samme gælder med Hensyn til Lejeforhøjelser, som heller ikke kan ske, selv om Lejemaalet undergaar Forandringer, hvad Personer angaar. Det kan vel siges, at der i Dag staar et større Antal Lejligheder ledige, end Tilfældet har været i de senere Aar, men det maa her tages i Betragtning, at langt den største Part af disse Lejligheder ligger i et Prisniveau, der gør det umuligt for det store, brede Befolkningslag at reflektere paa saadanne Udlejningstilbud, og Aarsagen hertil kan igen henføres til de vanskelige Beskæftigelsesforhold og øvrige økonomiske Vanskeligheder, som vort Land og dets Befolkning for Tiden er underkastet.

Lovforslaget har været Genstand for en indgaaende Udvalgsbehandling i det andet